

Konstant medveten

Imâm Ibn ul Jawzee sade:

”Det är förpliktigt för varje förnuftig person att vara förberedd inför hans avresa [från denna värld], för en person vet inte när han kommer att bli avtjänad av hans Herres befallning [att föra bort hans själ] inte heller vet han hur lång tid det kommer att vara innan han kommer att bli sammankallad [för Domedagen].

Jag har sett så många människor vara förtrollade av deras ungdom. De har glömt att deras kamrater inte längre existerar, trots det är de upptagna med förlängda hopp [att förbli levande].

En person som är i processen av att uppnå kunskap kan säga till sig själv,

”Jag kommer att uppnå kunskap idag och jag kommer att införa det nästa dag.”

Sådant [uppskjutande] kan lämna honom i hans avvikelse medan han ger sig själv en paus [för dagen]!

Att försena hans snabbhet i att uppnå ånger, medan att utsätta sig själv att vara tillfredsställd i [synder, så som] baktal eller att lyssna till sådant [baktal] eller att vara inblandad i en Shubhah [misstänksam, Halaal eller Haraam] frågor.

Han hoppas att radera ut det [den dåliga handlingen/handlingarna] genom att han skulle vara iakttagande, och följande dag, glömma att döden kan vara plötslig.

Så den vise personen är han som värdesätter vart enda ögonblick av hans liv, iakttar ens rättmätiga plikter. Sedan, om döden skulle komma plötsligt, skulle personen vara redo [att möta Dommaren, Allâh Subhanahu wa ta'ala].

Däremot, om en person är beviljad hans önskan [i att hans liv skall förlängas] skulle det betyda ökningen av [ens våg av] goda gärningar.”

